

Publicerad 2019-10-30 01:30 av smultronbergen

Tillägnad Patricia Tudor Sandahl

Var det en tid av sammanfattning

om människan mitt i livets skede

"Krävs det styrka att leva med och

överleva det ständigt återkommande

svårmodet att bevara samförståndet

med det men också hålla det på avstånd

att med din lust till fortsatt liv bekämpa

din lust att ge upp

att kunna vara som en långsamt döende

fågel och ändå in i det sista glädjas åt sina

vingars lust att flyga " (Maria Wine)

Dessa meningar som fångar mig, som

med sin precision tydliggör mitt skede.

Dessa två månader av mitt liv. Som

om minnet av det viktigaste vägvalet

i livet (hur livet sedermera gestaltat

sig under dessa två månader i nutid)

upplevdes med all tydlig skärpa som
minnet lyckades med Proust.

Den magiska Patricia Tudor Sandahl

en av grundaren till SAPU,(den

relationella psykoterapin,) synliggör

I boken "Ordet är ditt" bl.a. minnets

märkliga sammanhang och dess

märkliga förmåga att skriva om sin

historia, hur minnet plötsligt minns,

åter känns och jag inser plötsligt att

jag åldrats, att jag skriver min historia

om och om igen. Behöver den för att

ständigt hitta ny mening kring en ny

mening. Det var som om hoppet återvände

som om beviset på att jag kunde älska

och älskade och förlorade åter väckte allt

igen. Som om var fågeln och därför

vågade dyka såras leva som om all förlust

erkändes. Jag förlorade ju allt. Reste mig

ur allt. Jag skapade ju meningen, företagsam

hetens vardag dess evinnerliga styrka.
Utan dig, er.

Det kommer att gå över. Som allting gör
till slut. Dramatikern är inte död men
ballongen tillfälligt tömd på luft. Text
efter text och liv och läsande tog så
fram den nödvändige nålen. Ett litet
hål och framtidens fördragsamhet
i dess kamp mellan fågelns flyglust
och det återkommande svårmodet
var inte enbart mitt liv. Allas våra.

resultatet en del av mognaden. Till
människa. Att sakta bli.